

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatis, eorumque
Ministerijs - In septem Tractatus distributus ...

**Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1629**

Septem zeli actus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

labores in conuersione & expugnatione animarum occurrentes, sustinendos. Qui non potuissent tolerari, nisi amor & zelus ad id vires contulissent; nō tis en m est, ut mors dilectio; dura sicut infernus emulatio. Nec unquam defatigatur laborando, & sustinendo, ut suo dilecto placeat, & quidquid ad eius honorem pertinet, tueatur & perficiat. Et sola ipsa dilectio sufficit, ut leue reddat, quod alias esset graue; & ut quocunque etiam periculum aggrediatur. Et ipse zelus est, de quo dixit Salvator, quod cum circumspexilleret, & non esset qui adiuuaret: o indignatio, inquit, mea ipsa auxiliata est mihi: nō cito scilicet & zelus, quem contra vitia & peccata habebat. Hic enim zelus effecit, ut p acciperem flagellum, & omnes eice-re me templo, qui illud profanabant, iste mihi adfuit in Passione, ut vuam calcarem in tortulari crucis, ingentes sustinens dolores pro salute homi-num. Induant igitur ministri Euangelici hæc arma, & q operiant se quasi palio Zeli, quo se protegant quasi thorace quodam non laneo, aut lericeo; sed cœlesti, & igneo; hoc est ardenti Sole, qui pallij instar Ecclesiam cooperi-ebat: quo muniti securè poterunt in certamen descendere: quia ipse metu soliustitiae adiuuat hoc zeli pallio induitos.

Septem Zeli Actus.

EX omnibus prædictis rebus deducenda sunt media ad cœlestem hunc zelum comparandum, cuius tot magnalia retulimus. Qui cùm sit dos, gemma, ac donum sponsi cœlestis, ab eo importunis ac feruentibus orationibus est petendus, supplices eum orantes, ut huius amoris ac zeli igne nos accendat; ut nos alios possimus inflammare. Ut autem ora-tio hæc maiori cum facilitate & fructu peragatur, coniujamus oculos in Dominicam Prædicationem, septem quæ eius petitiones, quæ ample tubetur septem actus ac desideria ipsius zeli quæ omnia petenda sunt à cœlesti nostro Patre, qui est in celis: ut nos veros eius filios ostenda-mus, zelantes omnia illa quæ ad ipsius spectant gloriam. Et quoniam in eis excellentissimi continentur thesauri honorum, quæ obtinere deside-ramus, & ab aliis profundissimæ malorum, quæ cupimus evadere: omnium horum consideratio erit medium valde efficax, ad accendendum & fo-wendum ipsum zelum: qui (vt alibi diximus) vele excitatur & accenditur exercitiis contemplationis, & meditationis. Et Quemadmodum omnes virtutes augentur actibus suis internis, exercendo tamen suo tempore etiam externos: ita zelus augbitur, si actus & affectibus in septem his: petitionibus contenti, exerceantur.

P R I-

Cant. 8.6.

o Isaia 63.5.

p Ioan 2.15

q Isa. 69.17

In duce spi
Tract. 4.
c. 20

Primus actus est internum quoddam cordis desiderium, ut sanctificetur *Dei nomen*, agnoscatur, adoretur, & glorificetur ab omnibus hominibus, & totius orbis nationibus cum magno etiam dolore, quod in orbis partibus non agnoscatur, & blasphemetur. Ad hunc affectum concipiendum iuuerit considerare plures titulos & causas, quae nos obligant ad ipsum sanctificandum, & optandum, ut ab omnibus sanctificetur, scilicet hic Dominus habet in seipso infinitam sanctitatem, & excellentiam: propter quam est infinitè dignus summo honore & laudibus, & innumerain nos contulit, & quotidie confert beneficia, quae nos obligant ad ipsum sanctificandum & glorificandum tanquam nostrum creatorum conseruatorem, Salvatorum & glorificatorem. Estque ex animo dileendum, quod Deus adeò infinitus, & benefactor adeò immensus ostendatur à suis creaturis. Cuius indignitatis rex debet facere nos tabus sicut fecit Dauidem: *qui iobiti sunt, inquit, verba tua insimici mei.*

Psal. 118.39.

Secundus actus est feruentissimum aliud desiderium, quo opum advenire ad nos regnum Dei: hoc est, ut Deus in omnibus hominibus regnet per fidem, gratiam, & charitatem; & regnum Ecclesiae dilaretur peruenientem orbem, & omnes sint huius Domini subditi, & regni ecclesiæ redes: ita ut suo tempore eò perueniant, & fruantur beatitudine, ad quam fuerunt conditi. Cui affectus addendus est magnus dolor, eò quod homines tam pauci faciant regnum adeò immensum; velintque spoliare se illud obtinendi, & fraudari fine ultimo in quo ipsorum felicitas est finis. Quem affectum adeò sentiebat Apostolus, ut diceret: *frustram sibi magnam esse, & continuum dolorem cordi suo, eò quod videret Italicum perire: & optabat, anathema esse à Chisto ad tempus pro fratribus suis.*

FRom. 5.2.

Hinc tertius oritur actus, desiderium scilicet, ut omnes, qui intemperantur voluntatem Dei cum ea excellentia, & perfectione, quae in celo: eò quod dignissima sit, quæ ita expleatur: tunc quod supremum Regula omnis bonitatis & perfectionis; tunc quod eidem tota vita nostra & spes nostra innitatur. Simul autem tenerè sentiendum, ac dolendum, quod talis voluntas ab hominibus conculceretur, ut propriam exequiam quæ omnium scelerum est fons, & causa, cur tam multi descendant in infernum. Hi tres affectus sunt valde proprij honorum filiorum ergo suos parentes: bonus enim filius, tanquam proprium reputare debet parentis honorem & voluntatem, & grauissime ferre, quod aliquis audeat ab ea recedere.

Quartus zeli actus est desiderium, ut omnes serio studeant sumere quotidianum spiritus panem, doctrinam scilicet Euangelicam, & Sacramenta precipue vero Sanctissimam Eucharistiam, orationem & meditationem, & reliqua pietatis exercitia. Simul eriam grauiter dolendum, quod homines

minimi

mines tanto tædio Sanctissimi huius panis afficiantur; contemnunt cum tanta iniuria Domini, ipsos invitantes; & cum tanto proprio detimento, ut caret cor eorum, eo quod obtutiscantur comedere panem suum. QVINTVS acus est, vehementer dolere de peccatis hominum, & obliuione, qua negligunt veniam eorum petere. & simul optare ex corde, ut Dominus noster hunc eis affectum inspiret, & auxilium praebat ad veram penitentiam concipiendam; ut a tanto malo, quantum est peccatum mortale, liberentur. Huic actui sextus est adiunctus, quo magno ferore desideratur ut homines in pugna temptationum, quam habent cum Dæmoni, mundo, & carne non cadant, sed victores euadant, seque præseruent lapsibus, & culpis simul verò deflendum est, quod tot manus tradant, & tanquam mancipia subdant se Sathanæ, recedentes a Christo Duce suo: quod nolint vel ad modicum hosti suo resistere.

DENIQUE zelus optat, ut omnes liberentur a malo maximo, hoc est inferno; & tam bonam habeant mortem temporalem, ut euadant æternam: que vicia est, omnium misericordiarum maxima. Eò quod in inferno innumera & æternae culpæ & pœnae mala simul inueniantur. Hi tres affidunt maximè proprij Charitatis fraternæ, quam nostris proximis exhibere debemus, ut liberos & expeditos videamus a miserijs adeo horrendis. Quamvis etiam in omnibus septem affectibus eluceat uterque titulus, dilectionis Dei, proximi. E hoc spiritu instituendæ sunt haec petitiones, ut eas Dominus nobis largiatur cum omni latitudine & perfectione. Eodem etiam Spiritu Euangelici operarij exercere debent sua ministeria gubernandi, prædicandi, Confessiones audiendi, & docendi: ea scilicet intentione & fine, ut omnes septem has gratias obtineant. DENIQUE ex septem his zeli affectibus simul cum quinque initio positis, conficitur corona pulcherrimatū duodecim stellarum: quibus Apostolici virti coruantur: quibus responderet in cœlo alia corona duodecim ingenitum gaudiorum, ob ferorem, quo hos affectus in hac Vita exercuerunt.

(.)

